

ÚNOR 02/2012

ČASOPIS KRAJANSKÉ RODINY V NEW YORKU

Anděl smíření

(Poselství shůry, Anselm Grün
vydalo Karmelitánské nakladatelství v
Kostelním Vydří 2002)

Anděl smíření ti dává schopnost smířit se nejprve sám se sebou. Mnoho lidí je dnes nesmířených. Nemohou se např. vyrovnat s tím, že jejich život proběhl jinak, než si naplánovali. Hádají se se svým osudem, s různými zklamáními, která jim život uchystal. Jsou v ustavičném sporu sami se sebou. Chtěli by být jiní. Rádi by se viděli v jiné pozici: že jsou inteligentnější, úspěšnější a pomilováníhodnější. Rádi by lépe vypadali. Mají o sobě zcela určitý obraz, jemuž by rádi odpovídali.

Kmenem českého slova smíření je mír; usmíření tedy znamená urovnání, políbení pokoje a obsahuje i význam „ztišit, ukonejšit“. Smířit se se sebou tedy znamená: uzavřít mír sám se sebou, být se sebou srozuměn, s tím, jakým jsem se stal. Urovnat svá mezi různými potřebami a přáními, jež mnou zmítají. Uhladit rozkol mezi ideálním obrazem, který jsem si o sobě utvořil, a realitou. Zklidnit rozháranou duši, jež se opětovně bouří proti mé skutečnosti. A znamená to i políbit vše, co mne tíží: políbit své chyby a slabosti, něžně se sebou zacházet, tedy právě s tím, co se přičí mému ideálu. Zde mi už musí přijít na pomoc anděl, abych se dokázal se sebou vyrovnat: abych mohl skutečně vyslovit ANO k dosavadnímu životu, ke svému charakteru, ke svému dědičnému zatížení.

Teprve smířím-li se sám se sebou, mohu pomýšlet na smíření s lidmi ve svém okolí, kteří se sváří se mnou i s jinými. Ti, kteří jsou sami v sobě rozpolcení a nesmíření, budou

vyvolávat roztržky i ve svém okolí. Dnes je mnoho zbožných lidí, jejichž vnitřní rozpolcenost proniká navenek. Mají příliš vysoký ideál, a proto v sobě odsekávají všechno temné, což pak nutně promítají do svého okolí. Tak vidí stále v druhých ďábla nebo je nějak démonizují. Démonizují např. ty, kteří nežijí podle církevních norem a kdo neodpovídají jejich představám křesťanské morálky. Protože vyhnali ďábla z vlastního srdce, vidí ho všude kolem. Okolí reaguje na takové jedince různě: jedni jsou nadšeni, že se našel konečně někdo, kdo se odváží říci pravdu. Druzí cítí, že z těchto lidí vychází cosi nemocného, schizoidního, štěpícího, a odvracejí se od nich.

Apoštol Pavel chápe službu křesťanů právě jako službu smíření. Sám Bůh nám ji uložil (srov. 2 Kor 5,18). Anděl tě chce učinit poslem smíření, nikoli v tom smyslu, že bys všude smíření požadoval a o ně upomínal, nýbrž tím, že ty sám budeš smíření iniciovat. Smíření neznamená zakrývat zbožným pláštěm všechny konflikty kolem sebe, harmonizovat různá mínění i spory. Právě tohle mnozí se smířením zaměňují, de facto však nejsou tito lidé s to konflikty vydržet. Padá na ně strach, děje-li se kolem nich něco neharmonického. Vystávají v nich vzpomínky z dětství, kdy je např. spory mezi rodiči znejist'ovaly, protože ohrožovaly jejich pocit bezpečí a domova. Smířovat znamená urovnávat: např. cestu mezi různými stranami, stavět mosty mezi rozhádanými skupinami. Neznamená to však všechno „zglajchšaltovat“, všechno zharmonizovat. Různá stanoviska mohou existovat, ale už se vzájemně nepotírají. Vznikne most, na němž obě

strany opět navzájem komunikují, na němž se opět mohou setkat.

Dříve než budeš chtít smířovat druhé, dříve než budeš moci urovnávat spory mezi zneprátenými skupinami ve svém okolí, smiř se nejprve sám se sebou a žij v pokoji s lidmi ve svém okolí. Samozřejmě to neznamená, že bys měl kvůli jednotě v sobě potlačit všechny své city a potřeby. Naopak - potlačíš-li kvůli smíru svou zlost, nikdy se nesmíříš s tím, na nějž ses zlobil. Svě city ber vážně a neklasifikuj je. Všechny totiž mají svůj smysl. Zlobíš-li se na svou spolupracovnici, má to smysl. Zlost ti dodává impuls, abys něco změnil nebo abys něco viděl jinak. Rozzlobím-li se při rozhovoru s někým a tuto zlost pak zbožně potlačím, otráví to celou atmosféru. Jestliže se ale ke své zlosti přiznávám, aniž bych ji hodnotil, může tato záporná emoce mnohé vyjasnit. Zlost často ukazuje, že ten druhý neříká skutečně to, co myslí a cítí, ale že chodí kolem horké kaše. Dám-li najevo svůj hněv, poskytnu tím druhému možnost zadívat se kriticky na sebe. Nabízím mu most, na němž bychom mohli poctivěji a lépe komunikovat. Rozhodující však je, že nebudu chtít být bezpodmínečně v právu, nýbrž že budu mít k svému partnerovi úctu a že se s ním budu chtít smířit. Smíření znamená brát vážně druhé ale i sebe se svými city.

Smíření má však i politickou dimenzi. Lidé se sebou neusmíření tříští nejen ostatní ve svém okolí. Štěpení postupuje dále – ovlivňuje náladu v celé zemi. Rozpolcení lidé potvrzují předsudky vůči jinak smýšlejícím či jinak žijícím a vytvářejí atmosféru násilí proti všemu cizímu. Proto z tebe chce anděl smíření udělat kvas smíření pro

náš svět. Budeš-li ve své řeči smířlivý, bude z tebe vycházet pokoj. Pak se v tvé blízkost budou velmi dobře cítit i okrajové skupiny a cizinci. Pak nebudeš kolem sebe rozsévát škodlivé bakterie, nýbrž hořčičná semínka naděje a smíření.

Milí čtenáři,

měsíc únor je nejkratší ze všech měsíců v roce. Letošní rok je o něco delší - má 366 dní. Na měsíc únor připadne tedy 29 dní. V duchu si vždycky říkám, jak je to s lidmi, kteří oslavují narozeniny 29. února. Skutečných narozenin mají méně než ti ostatní. Mnoho lidí narozeniny neoslavuje. Myslím si, že se více narozeniny oslavují v Česku, než tady v USA. Někdo také říká, že je třeba najít jakýkoliv důvod, abych oslavoval – bohužel za tímto rčením kolikrát stojí jenom jedna věc: příležitost si vypít. Tak to je jenom tak na okraj, teď už vážně.....

Pastor v našem kostele kde pomáhám je nemocný. Jezdí na vozíku a pokaždé, když se z něho zvedá, nebo usedá, vidím v jeho tváři velkou bolest. Jednou při večeři nám líčil setkání s jedním jeho přítelem, který je také na vozíku už mnoho let. Vyprávěl mu tehdy jak je to velmi těžké a složité. Jenom návštěva koupelny vyžaduje mnoho úsilí a času. Musí přesně naplánovat čeho a jak se chytit. Jaký krok, kde a jak udělat. Jeho přítel ho velmi pozorně poslouchal a na závěr mu řekl: „Joe, já když chci jít na záchod nebo do koupelny, tak mně tam musí někdo donést. Já totiž nejsem schopen udělat ani krok.“ Tehdy se pastor zastyděl a uvědomil si, že jsou lidé, kteří to mají v životě daleko horší.

Kolik věcí v životě považujeme za samozřejmé? Kolik věcí je pro nás těžké nést životem? A přece jsou vedle nás lidé, kteří to mají mnohokrát těžší a přece si nestěžují. Mnozí z nich nemají víru, nemají možnost se o něco, nebo o někoho opřít a přece jsou odevzdání.

My, milí přátelé máme víru v Boha. Jemu můžeme svěřit své bolesti a břímě. Máme velkou oporu v Ježíši Kristu, který nám vyšlapal stezku před námi. Pamatujme na to zvláště v tuto dobu, kdy začneme postní období. Letos padne **Popeleční středa na 22. února**. Tímto dnem začneme přibližně čtyřicetidenní přípravu na Velikonoce. Poznačte si tento den do kalendáře, vím moc dobře, že se to někdy ve shonu dne snadno zapomene.

Příjemnou četbu přeje Fr. Antonín

PC vs MAC

Snad každý člověk v civilizovaném světě se setkal s pojmy – Windows OS a Mac OS. Pokud si chcete porovnat oba operační systémy, zadejte ve vašem vyhledávači Windows vs. Mac. Na obrazovce se vám ihned zobrazí stovky ne-li tisíce odkazů. Můžete si sami porovnat výhody a nevýhody obou operačních systémů. Můžete si přečíst velmi odborné srovnání. Také tam ale najdete porovnání od obyčejných uživatelů. Vedle těchto nejznámějších systémů máme také jiné operační systémy, které jsou méně rozšířené, ale mají spoustu zastánců. Udělejme si malé porovnání těchto dvou nejrozšířenějších systémů v našem časopise.

Teď si možná říkáte, mám v ruce správný časopis Zvon? Copak to

není nábožensko – kulturní bulletin pro krajany? Nebojte se milí čtenáři, je to časopis Zvon. Chci však použít paralelu operačních systémů a našich náboženských cest k Bohu.

Všichni dobře víme, že počítače nám mají usnadnit život. Ať už vlastníme jakýkoliv systém, chceme pomocí počítače dosáhnout úspěchu a také pomoci druhým. Nedávno probíhala v televizi reklama - mladík oblečený sportovně (představoval Mac), vedle něho stál muž ve středním věku oblečený v saku (představoval Windows). Mladý muž si dělal legraci z muže středního věku, že je pomalý, že je závislý a má mnoho

n e d u h ů (viry). Snad ten mladík představoval n o v é protestantské a evangelické církve, a ten muž ve s t ř e d n í m

věku církev katolickou. Tak mě také napadlo, že nové protestantské

církve jsou méně „zavírované“, protože se na ně „hakeri“ moc nesoustředí. Katolická církev je více pod palbou „hakerů“. Je také starší a nese břímě zvěstování evangelia už dva tisíce let.

Všechny systémy „církve“ používají pro rozšiřování svého slova stejný základ „processor“. Jádro „core“ celého systému je jedině Bůh. K tomuto Bohu směřuje všechno a jemu je vše podřízeno. Z Něho vychází veškerý impuls a život celého systému. Jako katolík budu vždy věrný svému systému, kterému věřím. Je ten nejlepší a vede spolehlivě k mému štěstí. Také však respektuji jiné systémy, ke kterým mám výhrady a poznámky. Říká se, že Mac má lepší propracování videa, také se moc „nezasekává“. Je to pravda - na dobré a propracované presentaci Božího slova hodně záleží. Pokud je člověk nepřipraven a zasekává se, lidé ho moc neposlouchají, byť by mluvil stoprocentní pravdu.

Mladí lidé mají rádi, když se jim poskytnou nějaké nové „features“, které jim zkrátí nebo usnadní cestu k pravdě. Tady mají hlasatelé Božího slova hodně prostoru, aby nabídli nový postup k poznání Boha. Milí čtenáři, ať už užíváte jakýkoliv systém k poznání Boha, přeji vám, abyste došli do CÍLE. CAT

Nela Marie Brabec

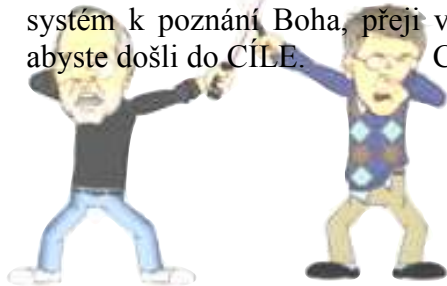
oslavila dne 27. ledna své první narozeniny. Malé Nelince přejeme vše nejlepší, Boží požehnání a vše potřebné ke krásnému životu. Rodičům přejeme hodně trpělivosti s výchovou a pozornost aby vám malá Nela někde neulítla.

Za celou krajanskou rodinu přeje
Fr. Antonín

Něco pro zasmání

*Převzato z www.katolik.cz
Genesis HTML*

1. Na začátku všeho bylo slovo a ve slově byly dva bajty, a víc nebylo nic.
2. I oddělil Bůh jedničku od nuly, a viděl, že to bylo dobře.
3. Bůh řekl: "Budiž data."
4. Bůh řekl: "Ať se uloží data na svoje místo". A vynalezl diskety, harddisky a kompaktní disky.
5. A Bůh řekl: "Budiž počítače, aby bylo kam strkat diskety, harddisky a kompakty".
Stvořil počítače a nazval je hardwarem a oddělil software od hardwaru.
6. Softwaru tehdy ještě nebylo, ale

Bůh rychle stvořil programy - velké a malé a řekl jim: "Jděte a množte se, naplňte celou paměť."

7. Ale unudilo se Bohu samému vytvářet programy a řekl si: "Stvořím Programátora k obrazu svému a ať on vládne počítačům, programům a datům."

I stvořil Programátora a usadil ho v Počítačovém Centru, aby v něm pracoval. Zavedl Programátora ke stromové struktuře a řekl: "V každém adresáři můžeš spouštět programy, jenom z WINDOWS nic nespouštěj, sic zemřeš."

8. Bůh řekl: "Není dobré, když je Programátor sám. Stvořím toho, kdo bude obdivovat Programátorskou práci." Vzal od Programátora kost, ve které nebylo mozku, a stvořil To, co bude obdivovat Programátora. I zavedl To za Programátorem. To dostalo jméno Uživatel. A seděli nazi pod nahým DOSem a nestyděli se.

9. Ale Bill byl chytřejší než všechna jiná zvířata, která Bůh stvořil.

Bill řekl Uživateli: "Určitě řekl Bůh, abyste nespouštěli žádné programy?"

A řekl Uživatel: "V každém adresáři můžeme spouštět programy, ale v adresáři WINDOWS ne, nebo zemřeme."

A řekl Bill Uživateli: "Jak můžeš o něčem mluvit, když jsi to nevyzkoušel! Ten den, kdy spustíte program z adresáře WINDOWS, budete rovni Bohu, protože jedním tlačítkem myši stvoříte to, co budete chtít."

I uviděl Uživatel, že ovoce Windows byly pastvou pro oči a hodně závidění, protože jakékoliv vědomosti byly od této chvíle zbytečné. I nainstaloval Windows na svém počítači. A řekl Programátorovi, že to je dobré. A on si

Windows také nainstaloval."

10. A hned šel Programátor hledat nové drivery. A Bůh se zeptal: "Kam jdeš?"

A on řekl: "Jdu hledat nové drivery, protože nejsou v DOSu."

A na to Bůh: "A kdo ti řekl, že potřebuješ drivery? Nespustil jsi náhodou programy z adresáře WINDOWS?"

Programátor odpověděl: "Uživatel, kterého jsi mi přidělil, si objednal programy pro Windows a proto jsem si i já nainstaloval Windows."

A řekl Bůh Uživateli: "Proč jsi to udělal?"

Uživatel odpověděl: "Bill mě navedl."

11. A řekl Bůh Billovi: "Protože jsi to udělal, budeš navěky proklet mezi vši chátrou, divokou zvěří. A bude nepřítelství mezi tebou a Uživatелеm, navěky tě bude Uživatel nenávidět, a ty mu budeš prodávat Windows."

12. A Uživateli řekl Bůh: "Windows tě velmi zklamou a zničí tvé rezervy systémových prostředků, budeš muset používat špatné programy, a bez Programátora neuděláš ani ránu."

13. Programátorovi zase: "Protože jsi poslechl Uživatele, prokleté ať jsou tvoje počítače, vznikne v nich mnoho chyb a virů, v potu tváře budeš stále opravovat své dílo."

14. Odpravil je z Počítačového Centra a vstup zabezpečil heslem.

15. Nakonec do temných zákoutí Počítačového Centra vypustil General protection fault.

Návrat k postu

Oslovující výběr z knihy Půst

Anselm Grün

Karmelitánské nakladatelství (www.vira.cz)

Půst zintenzivňuje modlitbu, je modlitbou tělem i duší, stupňuje bdělost a otevřenost vůči Bohu.

Církev v podstatě zapomněla na půst. Z postu se stal postoj čistě duchový... Na čistě tělesný půst se /před nedávnem/ shlíželo téměř opovržlivě a přitom se ani nepozorovalo, že s tělesným postem zmizel i duch postu... Ztratilo se pochopení pro hodnotu postu...

Až definitivně přijde Kristus, tak budou zničeny hřích a smrt čímž ztratí půst svůj smysl.

V postu křesťané vyznávají, že tu spása ještě není (ve své plnosti) tak, aby jí byli zcela proniknuti. Vzpínají se ve svém postu k této spáse, aby byli stále více naplňováni tou radostí, kterou pro ně znamená příchod Kristův, radostí ze svatby, kterou s nimi slaví jejich božský Ženich.

Pro křesťany byly postní dny dobou větší bdělosti pro Boha... Půst spojoval křesťany v jedno společenství. Nebylo to žádné soukromé asketické dílo, nýbrž určitá forma společné modlitby a bdění. Ztuční-li tělo, ztuční a otupí i duše. Mnoho jídla umenšuje duchovní bdělost člověka. Tělesné a duchovní zdraví tvoří jednotu. "...Půst... zahání zlé duchy, zaplašuje zvrácené myšlenky, dodává mysli větší jasnost, očisťuje srdce, posvěcuje tělo a posléze člověka vede před Boží trůn..." (Sv. Atanáš)

Léčebný půst je v podstatě vylučovací kúra, při níž se pročišťují veškeré tělesné tkáně a šťávy. Postem jsou vylučovány škodlivé látky z těla. Jsou odbourávány přestárlé buňky a tím je povzbuzena tvorba mladistvých buněk.

Půst má regenerující účinek na tělo.

Půst udržuje otevřenou ránu (v srdci), která nás udržuje v pohybu směrem k Bohu, abychom příliš rychle nehledali uspokojení svých tužeb někde jinde, u lidí, nebo u světské krásy. Půst nás chrání před příliš náhlým zakrýváním oně rány, nedovolí, abychom ji vycpali náhražkovými uspokojeními. Dává nám tělesně pocítit naše nejhlubší určení, že jsme totiž na cestě k Bohu a že jen Bůh může ukojit náš nejnvtřnější neklid.

Půst je pokoj těla. (Sv. Petr Chryzolog) Nepokoj vzniká z nemírnosti, z nadvlády vášní a pudů. Půst ukázněje člověka, osvobozuje ho od vlády vášní a obdařuje ho vnitřním mírem.

Dobrym jídlem a pitím mohu v sobě mnohé potlačit. Ale hluboko v srdci mi sedí neradostná prázdnota a nemůže se vůbec dostat na povrch (na světlo). V postu se setkávám se sebou samým, setkávám se s nepřáteli své duše, s tím, co mne vnitřně ujařmuje (zotročuje)...

Mohu být spokojen s Bohem i se sebou samým, jsou-li ukojeny jen mé potřeby jídla a pití? Jistěže je nedobré, zřekneme-li se každého požitku a staneme se sami nepoživatelnými pro druhé. Ale o to v postu vůbec nejde. Spíše jde o poznání toho, co mne vlastně drží, jaká nosná síla mě nese, z čeho v podstatě žiji. Právě když v postu odložím všechna nesčetná náhražková uspokojení, která mě dost často ohlušují a oslepují, tu poznám svou nejnvtřnější pravdu. Postem snímám slupku, která kryje mé vířící myšlenky a city. Tak může vyjít na povrch vše, co je ve mně...

Mé rány... pracně přikryté se náhle otevrou. Všechno potlačené vyjde najevo. Půst mi odkrývá, kdo jsem.

(pokračování v příštím čísle)

Vážení přátelé,

(dopis zvláštního zmocněnce pro krajany)

dovolte mi, abych se na Vás obrátil jménem Ministerstva zahraničních věcí České republiky a popřál Vám vše dobré do celého nadcházejícího roku 2012. Ať prožíváte po celý rok klid a pohodu ve Vašem osobním životě a úspěchy ve Vaší práci.

Velmi rád Vám sděluji, že **Oslavy Dne české státnosti** budou v roce 2012 pod záštitou prezidenta republiky věnovány právě Vám, Čechům ve světě. Na 28. září, svátek sv. Václava, je připravován slavnostní večer v historické budově Národního divadla za účasti význačných osobností z veřejného života a medií, který je míněn i jako poděkování za to, co ve světě děláte pro šíření českého jazyka, kultury a povědomí o naší zemi. Slavnostní večer bude vyvrcholením mnoha Vám věnovaným akcím, jako je Mezinárodní krajanský folklorní festival, Konference Mezinárodního koordinačního výboru zahraničních Čechů, předání ceny Významná česká žena ve světě a mnoha dalších, o kterých se budete moci v brzké době dočíst na našich webových stránkách www.mzv.cz/krajane. Velmi přivítáme, pokud se Vám podaří zúčastnit se alespoň některé z těchto akcí.

Dále bychom Vás chtěli seznámit i s našimi dalšími plány na rok 2012. V nadcházejícím roce budeme ještě více podporovat výuku českého jazyka v zahraničí. S potěšením tedy sledujeme nárůst projektů České školy bez hranic. Ve spolupráci s ministerstvem školství upravíme každoroční kurs metodiky výuky českého jazyka i pro potřeby pedagogů těchto českých škol. Kurz metodiky bude probíhat od 27.8. do 7.9.2012.

Co se léta roku 2012 týče, rovněž podporujeme vznik pilotního projektu letního dětského tábora s výukou českého jazyka v Říčanech u Prahy v termínu od 14.7. do 3.8.2012, který je připravován ve spolupráci s Olivovou nadací a učitelkami České školy bez hranic. Více informací o tomto táboře můžete obdržet na e-mailu: info@olivovanadace.cz.

Od ledna příštího roku Vám bude též k dispozici několik novinek na naší webové stránce www.mzv.cz/krajane - jako např. mapa světa krajanů a Čechů v zahraničí nebo texty o význačných osobnostech z řad krajanů a Čechů v zahraničí.

Moc se těším na setkávání s Vámi všemi na našem pracovišti pro krajanské záležitosti v Praze a přeji Vám ještě jednou za sebe i své kolegy vše nejlepší do Nového roku 2012!

S pozdravem *Stanislav Kázecký*

(tento dopis můžete najít na webu Ministerstva zahraničních věcí České republiky, http://www.mzv.cz/jnp/cz/zahranicni_vztahy/krajane/aktualni_informace/index.html)

The Ambassador of the Czech Republic

H.E. Petr Gandalovič

*invites you to a special Memorial Service
remembering and honoring*

former President of the Czech Republic

Václav Havel

Celebrated by

The Most Reverend Jan Vokál

Bishop of Hradec Králové

Sunday, February 12, 2012, 10 am

Basilica of the National Shrine

Of the Immaculate Conception

Crypt Church (lower level)

400 Michigan Avenue NE

Washington, DC 20017

Osobní neúčast ve lži nazval „nejsnadněji dostupným klíčem ke svobodě.“ Napsal: „Když chce lež vládnout, ať si vládne – jen v jedné maličkosti se jí postavme na odpor; ať si vládne, ale ne s mou pomocí!“

Člověk vstupuje na cestu lži ze tří důvodů:

1. **aby získal časný prospěch: hmotný, profesní, politický;**
2. **z nedostatku občanské statečnosti;**
3. **aby měl svatý pokoj.“**

Dnes se těšíme už víc než dvacet let z politické svobody – a přesto volíme, aniž nás k tomu někdo nutí, cestu lži. Možná platí, že „ryba smrdí od hlavy“ – kandidátům do politických funkcí je dovoleno hodně slibovat, aby získali voliče, ale realizace těchto slibů už není možné se domáhat, protože volební kampaně se prý řídí svými zákony a politická praxe zase jinými. Pojem „polická korektnost“ už nezní tak pejorativně, naopak je všeobecně používaný v nejrůznějších životních situacích malých i velkých lidí tohoto světa. Vlna nepokojů a změn v arabském světě nám připomíná, že jsme masovými turistickými zájezdy do Tuniska a Egypta podporovali fungování nespravedlivých režimů a nespravedlivých politických systémů – jenže ony se takovými ukázaly teprve teď, až

Nežít ve lži

12. února roku 1974 Alexandr Solženicyn krátce před svým zatčením a vyhoštěním ze Sovětského svazu (mimo jiné za zveřejnění na Západě knihy „Souostroví Gulag“) napsal článek pod názvem „Nežít ve lži.“

Vyzval v něm ruskou inteligenci, aby se nepropůjčovala lživé kampani vládnoucího totalitního systému a nepřispívala ani jedinou napsanou nebo ústně pronesenou větou k falšování pravdy. Autor požadoval, aby intelektuálové nepředkládali jako své ty názory, kterým nevěří, neúčastnili se proti své vůli na politických akcích režimu a nedávali ve volbách svůj hlas lidem, o nichž vědí, že toho nejsou hodni.

davy vyšly do ulic. Dříve kdosi (mezi Potomakem a Jordánem), kdo řídí většinu světových médií, rozhodoval – lživě – jakého vládce třeba označit jako nebezpečného diktátora a jakému naopak vystavit glejt spojence a „garanta rovnováhy sil v regionu“. Do jisté doby...

Výše zmíněná politická korektnost brání např. našim novinářům, když referují o přírodních katastrofách, atentátech nebo jiných tragédiích, vyzvat ke vzpomínce na oběti modlitbou. Povoleno je pouze (tak neutrální, že až prázdné a nesmyslné) „držet palce.“ Při nedávných záchranných akcích horníků v Chile např. reportér polské televize konstatoval v rozhovoru s duchovním správcem tamních Poláků, že „zajisté všichni v polské farnosti drží uvězněným horníkům palce“. Dostal klidnou a přirozenou odpověď, že celá polská farnost v Chile se modlí za všechny oběti neštěstí.

Ježte „palce“ pořád vítězí nad modlitbou. Ať už šlo o atentát na moskevském letišti Domodědovo a nebo o další případy neštěstí, vždycky novináři ujišťují, jak všem obětem „držíme palce“. Zdá se, že už vůbec není zapotřebí reformy systému zdravotní péče, ba co víc, zdravotnictví vlastně ani nemusí existovat, protože bude stačit dostatečný počet osob „držících palce“. Tak vypadá „jazyk politické korektnosti“, který je lží, protože odmítá modlitbu z důvodů, že prý mnoho lidí by tím mohlo být dotčeno a vnitřně zraněno.

V jiné situaci zase tento lživý jazyk sugeruje, že v zájmu své svobody a úniku před tak zvanou těžkou osobní situací má člověk právo zabít nenarozené dítě nebo urychlit odchod tzv. nepotřebného, tj. starého a nemocného člověka z tohoto světa. Tato lež, intenzivně a vtíravě hlásaná v médiích, přikazuje také přijmout porušení veřejného slibu a přísahy jako samozřejmost a ne jako osobní tragédii. Všechno údajně pro realizaci práva jednotlivce na hledání vlastního štěstí (nutno podtrhnout slovo „vlastního“). Na tutéž rovinu lži nutno umístit i obrovské propagandistické a zákonodárné úsilí států udělit privilegia vztahů osob téhož pohlaví.

„Nežít ve lži“ je samozřejmým požadavkem pro všechny, kdo hledají vnitřní pokoj, smír se sebou samým i se světem, a také dokonalost – což znamená svatost. Všichni jsme poznamenáni lidskými slabostmi a pády, ale dokud je chápeme jako zlo, máme před sebou budoucnost. Vždycky máme šanci povstat – ale každé obrácení musí předcházet správné pojmenování zla, nutnost stát v pravdě. „Poznáte pravdu, a pravda vás osvobodí“ (Jan 8,32). Abychom se nemohli vymlouvat jako Pilát slovy „Co je pravda?“ (Jan 18, 38), Ježíš Kristus dává jasný a jednoznačný vzkaz: „Já jsem cesta, pravda a život....“ (Jan 14,6)

Váš spolubratr P. Tomasz Sielicki SChr, Biuletyn tygodniowy CIZ 10/2011 (článek byl přeložen a vyšel v časopise Immaculata, autor píše o situaci v Polsku - česká realita je v mnohém podobná)

**Krajanská rodina u Panny Marie Karmelské v Astorii,
NYC**

Pořádá v neděli 12. února
po mši svaté v hale naproti kostelu

MASOPUSTNÍ ZÁBAVU

Obědy se vydávají od 12 hodin
Později odpoledne párky, klobásy, káva, čaj a další speciality

Od 1.00 do 6.00 hraje

KRAJANSKÁ HUDBA KONTAKTY

pod vedením Jozefa Juráši s repertoárem českých a slovenských
písní.

Vstupné \$ 5.00, děti zdarma

PŘIJĎTE SE POBAVIT A PŘIVEĎTE SVÉ PŘÁTELE A ZNÁMÉ !

Zlatá Praha Production

Request the pleasure of your company at the
Thirty First

Czech and Slovak Ball

held on Saturday

February 11, 2012 at 8 p.m.
at The Astoria World Manor

Admission fee \$ 100.00

Zlatá Praha Inc. 28-48 31st St. Astoria, NY 11102 (718) 721 6422

THE ONE IN CZECH RESTAURANT NEW YORK SLOVAK

ZLATÁ PRAHA
Presents Traditional

VENISON FEAST

February

17, 18, 19, &

24, 25, 26th 2012

For reservation and more information call 718 721 6422 or 646 641 6079

Friday - Saturday - Sunday

Kitchen is open from 12 noon to 11p.m.

Blahopřejeme k narozeninám

George K. Kolasa 1. února, Helena Weirichová 3. února, Libuše Králová 7. února, František Daněk 7. února, Libby M. Hurdes 7. února, Petr Štec 8. února, Marta Bláhová 10. února, Frank Rychecký 13. února, Mathilde Hálka 14. února, Jarmila Šurláková 16. února, Anna Sikorjak 22. února, Daniela Neyland 25. února, Jarmila Weirichová 27. února, Rev. Jindřich Kotvrda 26. února.

Mary A. Otruba

Mary A. Otruba passed away on Jan. 3, 2012 at age of 76. Mary was born in New York City and lived in

Thomaston, Great Neck, for more than 50 years. Mary was the last Vice President of the Československý Club Manhasset. Eternal rest grant unto her, O Lord. And let perpetual light shine upon her. May she rest in peace. Amen.

Dlouholetý aktivní člen naší Krajanské rodiny v Astorii Joseph Sedláček zemřel 25. ledna ve věku nedožitých 92 let.

Děkujeme Ti Jozefe za všechno co jsi s láskou dělal pro naši malou komunitu. Budeš nám moc chybět.

Fr. Antonín

Děkujeme za podporu české misie a Zvonu

V minulém období přispěli:

Růžena Bunžová, Charles Tomášek, Jiřina Zaros, Vladimír a Jane Brotánek, Věra Kolasa, Jan a Ludmila Kovář, Dana Sáblik, Zdeněk a Zdenka Sáblik, Blanka Příkazky, Jitka Blaha, Paul Weirich, Alexandra a Alexandr Dolinay, Miroslava Tkadlec, Alena B. Homolac, Věra Truhlar.

úmysly mší svatých v měsíci únoru

2-01-2012	Za rodiče Marii a Antonína Sádlikovy	manželé Sádlikovi
2-05-2012	Za živé a zemřelé z rodiny Dlabalovy	rodina Dlabalova
2-08-2012	Za Boží pomoc pro celou rodinu	Mary Michtalík
2-10-2012	Za zemřelého manžela Dr. Bohumíra Bunžu	Růžena Bunžová
2-12-2012	Za zemřelého manžela Aloise Hanáka	Milada Hanák
2-15-2012	Za zemřelou Mary Otruba	Club Manhasset
2-16-2012	Za rodinu Hromadku	Blažena Stránská
2-19-2012	Za zemřelého manžela Oldřicha Benáčka	Anna Benáčková
2-22-2012	Za zemřelého manžela Jana Stránského	Blažena Stránská
2-26-2012	Za zemřelé rodiče Pavlicovy	Božena a Peter Smrčka
2-29-2012	Za zemřelou Annu Sikorjak	Helen Hlinka

Krajanské bohoslužby jsou každou neděli v 10.30, v dolním kostele Panny Marie Karmelské v Astorii (23-25 Newtown Ave). Příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svaté. Po bohoslužbách následuje společné pohostění v Parish Hall naproti kostelu - Newtown Ave. Adresa českého kněze: Fr. Antonín Kocurek, 110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11 375 Tel: (718) 575 8959 E-mail: zvonnews@gmail.com
<http://www.zvon.info> Slovenská mše sv. každou neděli v 11.00 u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu (1st Ave a 66th St.) <http://www.stjohannepomucene.org>